

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΕΠΑΛ

6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.

Το κείμενο αναφέρεται στις σκέψεις ενός πατέρα για τη σχέση του με τον γιο του και στις συμβουλές που του απευθύνει. Ο πατέρας διαπιστώνει τις ψυχοσωματικές μεταβολές του και την επερχόμενη αλλαγή στη σχέση τους, καθώς ο νέος αμφισβητεί τη γονεϊκή αυθεντία και διαχωρίζει την κοινωνική του θέση. Οι προτροπές τον στεναχωρούν, αλλά ο πατέρας, γνωρίζοντας την ανάγκη του για μία καθοδηγητική αξία στη ζωή του, προτείνει αυτήν της γνησιότητας. Τον συμβουλεύει να σέβεται, να είναι αλληλέγγυος στις δυσκολίες και να διεκδικεί τα δικαιώματά του, τόσο στη ζωή όσο και στην εργασία. Κλείνοντας, επισημαίνει την επιθυμία του για εσωτερίκευση των συμβουλών του από τον γιο, ως εφόδια που δε στερούν την προσωπική του ελευθερία.

B1.

Είναι γεγονός πως ένας άξιος μαραγκό που κατέχει καλά τη δουλειά του και πιστεύει σ' αυτήν είναι πολύ πιο ολοκληρωμένος και αξιοσέβαστος άνθρωπος από έναν κακό επιστήμονα. Γιατί η ανθρώπινη προσωπικότητα διαμορφώνεται από τον τρόπο που αντιμετωπίζει την εργασία της, ανεξαρτήτως του είδους αυτής. Είτε πρόκειται για χειρωνακτική είτε για πνευματική εργασία, το άτομο οφείλει να επιδιώκει την ποιοτική διεκπεραίωσή της, μαθαίνοντας και εξελίσσοντας το γνωστικό ή τεχνικό αντικείμενο. Η ειλικρίνεια, η υπευθυνότητα μάλιστα, στις επαγγελματικές του σχέσεις, ο σεβασμός και η πίστη στο έργο που παράγει για τον εαυτό του και τον συνάνθρωπο, του αποφέρουν αυτοπεποίθηση και κοινωνική αποδοχή. Έτσι, θα γίνει ένας άξιος εργαζόμενος και άνθρωπος που συμβάλλει στην πρόοδο του κοινωνικού συνόλου.

B2.

A) «Κάνει ψύχρα... ιδρωμένος»

Εκδήλωση, απόφαση, κρίση, πράξη

B) όμως: αντίθεση

Αλλά: αντίθεση

Ύστερα: χρόνο

Καθώς: αιτία

B3.

A) αρχίζεις= ξεκινάς

Σπουδαιότεροι =Καλύτεροι, σημαντικότεροι

Ιδέες= απόψεις, κρίσεις, πεποιθήσεις, αντιλήψεις

Ωραία =όμορφη, σπουδαία

Μαραγκός= ξυλουργός, επιπλοποιός

B) Αντίθετα

Συχνά/σπάνια

Καλύτεροι/χειρότεροι

Ανώτερη/κατώτερη

Απαρνιέσαι/αποδέχεσαι

Άξιος/ανάξιος

B4.

A) Β' ενικό: ζωντάνια, αμεσότητα, οικειότητα και διάθεση για επικοινωνία, έναρξη διαλόγου με τον αναγνώστη, γενική αναφορά σε ένα καθολικό όν. Το ύφος γίνεται παραινετικό, συμβουλευτικό («Να είσαι γνήσιος... Να σέβεσαι ...χέρι σου»)

B) γυρεύεις τα όριά μου

Για δυο κόσμους ριζικά διαφορετικούς

Παρασύρθηκα από τα λόγια μου

Τράβα το δρόμο σου και σβήσε με

Γ.

Κειμενικός τύπος: επιχειρηματολογία

Κειμενικό είδος: άρθρο στο περιοδικό του σχολείου σας

Ύφος επίσημο, σοβαρό, επιμελημένο

Τίτλος

Αφόρμηση από ένα γεγονός της επικαιρότητας

Γ' πρόσωπο, ο λόγος χαρακτηρίζεται από ζωντάνια και αμεσότητα, ώστε να κεντριστεί και να διατηρηθεί αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη

Τίτλος: Χάσμα... αγεφύρωτο!

A. Πρόλογος

Η εφηβεία είναι μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδος κατά την οποία οι σχέσεις των νέων με τους γονείς τους χαρακτηρίζονται από εντάσεις, συγκρούσεις και αντιπαλότητες, που οφείλονται τόσο στη στάση των νέων όσο και στη στάση των γονέων.

B. Κύριο θέμα

Βασικοί θεματικοί άξονες α' μέρους

Θέματα που προκαλούν συγκρούσεις μεταξύ των εφήβων και ενηλίκων στο οικογενειακό περιβάλλον:

Ειδικότερα, οι συγκρούσεις μεταξύ τους οφείλονται στους παρακάτω λόγους:

Στα διαφορετικά χαρακτηριστικά των δύο γενεών όσον αφορά στην ψυχοσύνθεσή τους. Οι νέοι είναι παρορμητικοί, ενθουσιώδεις, ονειροπόλοι, ριζοσπαστικοί, ρηξικέλευθοι ενώ οι ώριμοι είναι συγκρατημένοι, συντηρητικοί, ρεαλιστές, συμβιβασμένοι με την καθημερινότητα, γεγονός που προκαλεί διαπληκτισμούς μεταξύ τους για απλά καθημερινά ζητήματα (τρόπος ψυχαγωγίας, ενδυμασία, συμπεριφορές, νεανικός γλωσσικός κώδικας κλπ).

Σε θέματα επαγγελματικού προσανατολισμού. Οι νέοι επιδιώκουν να ασχοληθούν με επαγγέλματα που ονειρεύονται (τέχνες, αθλητισμό κλπ) ενώ οι ώριμοι τους συμβουλεύουν να επιλέξουν επαγγέλματα που τους εξασφαλίζουν μια σίγουρη αποκατάσταση με σημαντικές χρηματικές απολαβές, γεγονός που προκαλεί προστριβές ανάμεσά τους αναφορικά με τον χρόνο μελέτης που αφιερώνουν στα σχολικά και εξωσχολικά τους καθήκοντα.

Στους φρενήρεις ρυθμούς ζωής -υπερφορτωμένο πρόγραμμα γονέων και παιδιών- δεν εξασφαλίζουν τον χρόνο να ασχοληθούν με τους νέους γεγονός που προκαλεί την απομάκρυνσή τους, με αποτέλεσμα οι νέοι να βιώνουν βαθιά αισθήματα μοναξιάς και να αναζητούν καταφύγιο στην εικονική πραγματικότητα των Μ.Μ.Ε. και ειδικότερα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης (facebook, twitter κλπ.) όπου συχνά εθίζονται, γεγονός που δημιουργεί εντάσεις και κατ' επέκταση έλλειψη ουσιαστικής επικοινωνίας, απροθυμία και αδυναμία επίλυσης.

Την καταπίεση που συχνά δέχονται οι έφηβοι από τους γονείς τους, με συνέπεια τον περιορισμό των ελευθεριών τους σχετικά με θέματα έρωτα, φιλίας και εν γένει κοινωνικών συναναστροφών. Οι νέοι

φέρονται απερίσκεπτα και αυθόρμητα, επειδή αγνοούν τον κίνδυνο (ερωτικές απογοητεύσεις, αλκοόλ, ναρκωτικά κλπ) ενώ οι ώριμοι επιδιώκουν να τους προστατεύσουν και να τους κατευθύνουν σε πιο συνετές επιλογές.

Στο υπερκαταναλωτικό πνεύμα των νέων, απόρροια της υλιστικής εποχής μας, που δημιουργεί συγκρούσεις ανάμεσα σε— αυτούς και τους γονείς τους, οι οποίοι είναι πιο εγκρατείς και απαιτούν από τους νέους να διαχειρίζονται τα χρήματα με συνετό τρόπο, χωρίς άσκοπες σπατάλες.

Είναι, όμως αλήθεια και ότι πολλοί νέοι δεν σέβονται όσο θα έπρεπε τους ενήλικους. Συμπεριφέρονται με αυθάδεια προς τους μεγαλύτερους, για να αποδείξουν ότι έχουν ισχυρή προσωπικότητα, ώστε να τους σέβονται. Επίσημα θεωρούν ότι οι ενήλικοι πρέπει να τους τα προσφέρουν όλα, χωρίς εκείνοι να προσπαθούν. Έτσι ,οι ενήλικοι θεωρούν ότι οι έφηβοι είναι άτομα χωρίς ωριμότητα και υπευθυνότητα.

Βασικοί θεματικοί άξονες β' μέρους

Για την εξομάλυνση των σχέσεων γονέων-εφήβων απαραίτητες προϋποθέσεις είναι η αγάπη, η κατανόηση, ο αλληλοσεβασμός και οι αμοιβαίες υποχωρήσεις

A) Οι έφηβοι από την πλευρά τους πρέπει:

-να αναγνωρίσουν ότι οι γονείς ,παρά τα λάθη τους, αγαπούν τα παιδιά τους και νιώθουν υπεύθυνοι γι' αυτά

-να μην είναι συνεχώς εριστικοί και αρνητικοί απέναντι στους γονείς και να συνειδητοποιήσουν ότι έχουν ανάγκη από την πείρα τους για να προχωρήσουν στη ζωή.

-να αποδεχθούν ότι κάποιες φορές η αυστηρότητα με την οποία τους αντιμετωπίζουν οι γονείς είναι δικαιολογημένη, όπως και η ανησυχία και ο φόβος που πιθανόν νιώθουν για τους κινδύνους που απειλούν τα παιδιά τους.

B) Οι γονείς από την πλευρά τους πρέπει:

- να αποδεχθούν ότι τα παιδιά δεν είναι κτήμα τους αλλά ανεξάρτητες προσωπικότητες, οπότε να αναγνωρίζουν το δικαίωμά τους να αποφασίζουν για τη ζωή τους και εκείνοι να σέβονται τις επιλογές τους.

-να έχουν συμβουλευτικό και καθοδηγητικό ρόλο, έχοντας ως μέσο πειθούς το διάλογο.

-να ενδιαφέρονται για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά τους και να προσπαθούν να τα βοηθήσουν δείχνοντας την απαιτούμενη ευαισθησία.

-να αναγνωρίσουν ότι ο κόσμος στον οποίο μεγαλώνουν τα παιδιά τους δεν είναι ο καλύτερος, ότι και η δική τους γενιά είχε κάνει λάθη και ότι εν μέρει ευθύνονται και οι ίδιοι για τα αδιέξοδα που οι νέοι αντιμετωπίζουν. Γι' αυτό πρέπει να τους βοηθήσουν στην προσπάθεια τους να δημιουργήσουν ένα πιο ελπιδοφόρο μέλλον.

-να αποτελούν σωστά πρότυπα για μίμηση.

- να καλλιεργήσουν στα παιδιά τους θετικές αξίες, όπως υπευθυνότητα, σεβασμό, εντιμότητα.

-να συνειδητοποιήσουν ότι ούτε η υπερβολική αυστηρότητα αλλά ούτε και η υπέρμετρη ελευθερία αποτελούν σωστό μέτρο διαπαιδαγώγησης των νέων. Το μέτρο οφείλει να καθορίζει τη στάση τους απέναντι στα παιδιά τους.

Γ. Επίλογος

Συμπερασματικά, οι αντιθέσεις και οι διαφωνίες είναι λογικό να υπάρχουν, δε θα πρέπει όμως να μετατρέπονται σε αγεφύρωτες διαφορές και να οδηγούν σε απουσία οποιασδήποτε επικοινωνίας. Άλλωστε με το διάλογο μπορεί να προκύψει κάτι καλύτερο για όλους, αφού η πορεία προς τα εμπρός περνά μέσα από τη γόνιμη αντιπαράθεση του παλιού με το καινούριο.